

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 7123/2022
19.09.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Стојан Војновић адвокат из ..., против туженог ПД за производњу, грађевинарство и превоз „АТЕНИС COMMERCE“ ДОО Чачак, чији је пуномоћник Миодраг Алексић адвокат из ..., ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 842/21 од 17.08.2021. године, у седници одржаној 19.09.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 842/21 од 17.08.2021. године у усвајајућем делу.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиле за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Основног суда у Чачку П 734/19 од 11.09.2019. године одбијен је тужбени захтев тужиле да се обавезе тужени да јој на име накнаде нематеријалне штете исплати на име претрпљених физичких болова износ од 260.000,00 динара, на име претрпљеног страха износ од 160.000,00 динара и на име умањења животне активности износ од 150.000,00 динара са законском затезном каматом на наведене износе почев од 19.04.2018. године као дана пресуђења па до исплате и обавезана тужиле да туженој на име трошкова парничног поступка исплати износ од 152.100,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде па до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 842/21 од 17.08.2021. године, укинута је првостепена пресуда и одлучено да се делимично усвоји тужбени захтев и обавезе тужени да тужиле на име правичне накнаде нематеријалне штете исплати на име претрпљених физичких болова износ од 160.000,00 динара, на име претрпљеног страха износ од 112.000,00 динара и на име умањења животне активности износ од 120.000,00 динара, све са законском затезном каматом на напред досуђене новчане износе почев од 17.08.2021. године као дана пресуђења па до исплате, док је за преостали део тужбеног захтева којим је тужиле тражила да се обавезе тужени да јој на име накнаде материјалне штете исплати на име претрпљених физичких болова

износ од још 100.000,00 динара, на име претрпљеног страха износ од још 48.000,00 динара и на име умањења животне активности износ од још 30.000,00 динара, све са законском затезном каматом на наведене износе почев од 17.08.2021. године као дана пресуђења па до коначне исплате као неоснован и обавезан тужени да тужили на име трошкова парничног поступка исплати износ од 294.920,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену у њеном усвајајућем делу, тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Тужилија је одговорила на ревизију туженог.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 408., у вези члана 403. став 2. тачка 3. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23), а у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 10/23), Врховни суд је оценио да је ревизија туженог дозвољена али да није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Указивање ревидента да је у поступку учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП није било предмет оцене овог суда јер се ради о повредама поступка које се не могу сматрати ревизијским разлогом у смислу одредбе члана 407. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилија се 13.01.2016. године у јутарњим сатима приликом доласка на посао у болници у којој је запослена око 6,20 часова оклизнула на леду на тротоару испред фабричког круга туженог иако је водила рачуна о кретању и обућу прилагодила временским условима и нагибу испред Фабрике резног алата на коме је било леда тако што је, да би заобишла тај нагиб, изашла на коловоз а потом се вратила на пешачку стазу испред фабричког круга туженог. У тренутку пада није било пролазника који би јој помогли па је тужилија сама уморна и са повређеном руком дошла до болнице, на одељење на коме је била запослена. Одведена је у Ургентни центар где је прегледана и констатован јој је прелом зглоба десне руке због чега је ручни зглоб имобилисан. Ову повреду, која је тешка телесна тужилија је пријавила надлежним органима и сачинила извештај о повреди на раду у коме је, као и у пријаву ПУ Чачак навела да је пала на тротоару наспрам пословног простора туженог због постојања леда на тој површини. Пад тужилије нису видели запослени код туженог који воде рачуна да се со баца на очишћену површину, али да то раде тек по доласку на посао, односно после 7,30 часова када могу да набаве со пошто то не могу у ноћним часовима. Оценом налаза и мишљења судског вештака ортопеда утврђено је да је тужилија повређена 13.01.2016. године при паду на улици, да јој је дијагностификован прелом доњег краја десне збнице са захватањем зглобне површине ручног зглоба и уганућа левог ручног зглоба због чега је трпела болове и страх у трајању и интензитета утврђеном налазом и мишљењем вештака те да је као последица настале повреде код тужилије дошло умањења животне активности од 7% трајно јер осећа повремене сметње при коришћењу десне шаке када обавља послове у кући, а са повећаним напором обавља послове око припремања хране и одржавања домаћинства. Несигурност постоји приликом подизања и ношења терета а тешкоће су присутне и приликом ослонца на длан десне шаке што отежава бављање рекреативним активностима. Тужилија је

допринела настанку штете обзиром да се свакодневно туда кретала и да јој је била добро позната површина на којој је пала због чега је висина правичне новчане накнаде умањена за 20% и због чега су јој досуђени износи као у усвајајућем делу тужбеног захтева обзиром на одредбе члана 9. став 1. Одлуке о комуналном реду и општем уређењу („Службени лист Града Чачка“, број 11/15) и одредбе чланова 154. 155. и 200. у вези 192. и члана 277. Закона о облигационим односима (ЗОО).

Наведено чињенично стање другостепени суд је утврдио након одржане расправе и оцене изведених доказа на основу члана 8. ЗПП и закључио да је тужиља повреду задобила на неочишћеном тротоару за чије одржавање је одговоран тужени због чега је тужиља претрпела нематеријалну штету кривицом туженог и због чега јој сходно члану 200. ЗОО припада накнада нематеријалне штете.

По оцени Врховног суда наведено становиште другостепеног суда засновано је на правилној примени материјалног права.

Одредбом члана 3. став 1. тачка 11. Закона о комуналним делатностима („Службени гласник РС“, бр. 88/11, 104/16), прописано је да комуналне делатности из члана 2. став 3. овог закона обухватају одржавање чистоће на јавним површинама, чишћење и прање асфалтираних, бетонских, поплочаних и других јавних површина, прикупљање и одношење комуналног отпада са тих површина, одржавање и прање посуда за отпатке на јавним површинама као и одржавање јавних чесми, бунара, фонтана, купалишта, плажа и тоалета као комуналних објеката а према одредби члана 4. истог закона јединица локалне самоуправе у складу са овим законом обезбеђује организационе, материјалне и друге услове за изградњу, одржавање и функционисање комуналних објеката и за техничкоматехнолошко јединство система и уређује и обезбеђује обављање јавних комуналних делатности и њихов развој. Одредбом члана 4. Одлуке о комуналном реду и општем уређењу Града Чачка („Службени лист Града Чачка“, број 11/2015), донетом на основу чланова 20. и 24. Закона о локалној самоуправи и члана 4. Закона о комуналним делатностима, прописано је да су површине у јавном коришћењу у смислу одредаба ове одлуке површине које планским документом нису одређене као површине јавне намене, а доступне су већем броју грађана као што су изграђене и уређене саобраћајне и зелене површине унутар и између отворених стамбених блокова, између зграда, унутар отворених тржишних центара, колонеде, пасажи и друго, док је чланом 5. прописано да чишћење и прање површина јавне намене и површина у јавном коришћењу на подручју Града Чачка (градска и приградска насеља) и насељених места Овчар Бања и Бања Горња Трепча које су обухваћене програмом чишћења и прања површине јавне намене врши ЈКП „Комуналац“ Чачак, а на подручју насељеног места Мрчајевци ЈКП „Моравец“ Мрчајевци, док је ставом 2. прописано да одржавање чистоће у другим насељеним местима на територији Града Чачка старају се месне заједнице, док је чланом 9. став 1. прописано да је ЈП „Градац“ Чачак дужно да врши чишћење и уклањање снега на површинама јавне намене у улицама ближе наведеним у овом члану а ставом 4. овог члана да на осталим површинама јавне намене чишћење снега и леда врше предузећа, односно установе којима су исте поверене на коришћење и управљање. Из ових одредби произилази да уклањање снега и леда са тротоара испред стамбених зграда, индивидуалног и колективног становања и пословних просторија које нису обухваћене ставом 1. члана 9. наведене Одлуке као и са тротоара у другим деловима града врше власници истих односно корисници (став 6. овог члана) па код неспорне чињенице да тротоар испред фабричког круга туженог није обухваћен ставом 1. члана 9. наведене

Одлуке то је правилно другостепени суд у склопу свих околности конкретног случаја оценио да је тужила пала и тешко се телесно повредила на тротоару чије одржавање и чишћење снега и леда је у обавези туженог, коју обавезу тужени није извршио а да је тужила недовољно пажљивим преласком са коловоза на тротоар допринела настанку штете са 20% због чега је тужени у обавези да тужили накнади претрпљену штету умањену за њен допринос. Због тога је правилно другостепени суд обавезао туженог, услед чијег пропуста у раду је настала штета за тужилу да јој накнади претрпљену штету и правилном применом члана 200. Закона о облигационим односима утврдио висину правичне новчане накнаде.

Наводи ревизије којима се кроз оспоравање оцене доказа оспорава правилност одлуке другостепеног суда су неосновани. Наиме, слободна оцена доказа значи вредновање доказа на основу ког је суд по слободном уверењу на основу савесне и брижљиве оцене сваког доказа засебно и свих доказа као целине, те на основу резултата целокупног поступка одлучује коју ће чињеницу узети као доказану. Начело слободне оцене доказа карактерише одсуство законом утврђених правила о избору доказа и њиховом рангирању према доказној снази, па суд у сваком конкретном случају слободно формира своје уверење о доказаним односно недоказаним чињеницама. На расправи пред другостепеним судом изведени су докази читањем исправа и записника о саслушању сведока изведених пред првостепеним судом, а саслушани су тужила и законски заступник туженог, на какво поступање је другостепени суд овлашћен чланом 331. ЗПП који се примењује у расправи пред другостепеним судом сходно одредби члана 385. ЗПП. У складу са наведеним другостепени суд је имао могућности да изврши оцену доказа и формира свој закључак о одговорности туженог за штету коју је претрпела тужила јер је био овлашћен да на основу расправе изведе другачије чињенично правни закључак од закључка у првостепеној пресуди.

Како се ни осталим наводима ревизије не доводи у сумњу законитост и правилност побијане одлуке то је Врховни суд из изнетих разлога применом одредбе члана 414. став 1. ЗПП одлучио као у изреци пресуде.

Одлуку из става другог пресуде Врховни суд је донео применом члана 154. ЗПП сматрајући да наводи из одговора на ревизију нису били нужни за одлучивање о ревизији.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић